

ACTA DEL CLAUSTRE UNIVERSITARI EXTRAORDINARI

Núm.: 02

Dia: 7 de juliol de 2014

Hora: de 9.30 a 13.15 h

Lloc: Paranimf de la Universitat

Assistents

Vegeu l'**Annex I** a aquesta acta.

Ordre del dia

1. Posicionament del Claustre sobre la reforma de centres i departaments de la UB i sobre el seu calendari. Proposta de votació de la proposició següent: «La reforma global de centres i departaments de la UB que està en procés afecta elements bàsics de funcionament de la nostra Universitat i és prou important com perquè se'n requereixi l'anàlisi en els diferents òrgans col·legiats dels centres i departaments, per tal que puguin debatre-la i fer les propostes que considerin oportunes. Per això, aquest Claustre sol·licita que les directrius que determinen aquesta reforma no se sotmetin a aprovació al Consell de Govern de juliol i s'enviïn als centres i departaments per a la seva anàlisi, discussió i per a l'elaboració de propostes durant el primer trimestre del curs 2014-2015.»

Desenvolupament de la sessió

Es constitueix la Mesa del Claustre en absència del representant dels estudiants, atès que la titular i els suplents s'han excusat.

La secretària general dóna la paraula al Dr. José Díez, ponent de l'únic punt de l'ordre del dia, sol·licitat en temps i forma per un nombre suficient de claustrals.

El Dr. Díez explica que intervé en nom de cinc dels signants de la sol·licitud d'aquesta sessió del Claustre: Ramírez, Casulleras, Guilleumes i Basner. Tot seguit, abans de començar la presentació, fa dos aclariments:

- En el Claustre passat el rector va desatendre les nombroses sol·licituds d'ajornament de la reforma i va reiterar que pensava sotmetre-la a aprovació al Consell de Govern de juliol. Com que no hi havia cap claustre convocat, l'única manera que els claustrals poguessin pronunciar-se sobre la reforma i el seu calendari abans de l'aprovació anunciada era sol·licitar un claustre extraordinari. Una vegada registrades les signatures suficients, el Reglament no permetia substituir aquesta qüestió mitjançant un punt de l'ordre del dia d'un pròxim claustre ordinari.

— Demana disculpes pels problemes de comunicació per correu electrònic que hi ha hagut amb alguns membres del Claustre, sobretot estudiants. Segons el Dr. Díez, s’han degut a la negativa de la Secretaria General de proporcionar una llista de correus, perquè segons la Secretaria ho impedeix la Llei de protecció de dades. Aprofita, doncs, per sol·licitar que s’habiliti un mitjà estable (fòrum, intranet, correus) que sigui legalment viable i més funcional, per a la comunicació estable entre claustrals. Vegeu el contingut de la ponència a l’**Annex II**.

A continuació s’obre un torn de paraules. La secretària general demana que les persones que vulguin intervenir-hi s’acostin a la Mesa.

La primera intervenció correspon al Sr. Casulleras, que demana quant ha costat en temps i en diners elaborar la proposta de reforma, perquè hi troba a faltar molts elements concrets que creu que s’hi haurien d’haver inclòs. Manifesta que, atès que es tracta de diners públics, hauria preferit un document menys polític i més tècnic i concret. Afegeix que, segons les dades presentades a la primera taula, entre els anys 2006 i l’actual tot ha anat a millor; es pregunta, doncs, per què cal arriscar-se a canviar res si tot ha millorat. Afirmar que ell s’ha preocupat per les persones que integren la comunitat universitària, i concretament pel que més l’afecta a ell mateix: la situació del professorat associat, al qual només es fa una referència en tot el document (a la taula 2). Es queixa de la dedicació i la retribució del professorat d’aquesta categoria. Afegeix que en el document no ha trobat el nombre de persones que integren la comunitat universitària i que ha hagut de recórrer al cens electoral de les darreres eleccions a rector i al Claustre. Manifesta que, comparant aquestes dades, ha trobat que el nombre de personal acadèmic doctor permanent ha caigut en quasi 200 membres, i que respecte al PAS s’observa la mateixa tònica. Afirmar que, si aquesta tendència es manté, d’aquí a deu anys no quedarà ningú d’aquests col·lectius. Considera, per tant, que per analitzar la situació global de la UB s’hauria de tenir en compte aquesta disminució de personal. Respecte al nombre d’estudiants, explica que ha trobat la dada a la memòria i que en el mateix període ha pogut veure que s’han perdut 2.106 estudiants de grau, llicenciatura i diplomatura, 357 de màster, 4.088 de postgrau, 162 d’extensió universitària i 12.409 de formació continuada. Creu que aquestes dades, prou importants, s’haurien de reflectir també en l’anàlisi de la situació de la proposta. Com a professor, demana que li expliquin si el departament on anirà a parar correspondrà a la seva àrea de coneixement o si serà una unitat molt més gran i difusa. Pregunta, finalment, si a l’RLT que es derivarà de la reforma li correspondrà un lloc de treball. En definitiva, creu que s’està demanant suport per a una reforma que no es coneix; per tant, ell no n’hi pot donar.

Seguidament intervé el Dr. Orduña, que diu que dóna suport a la reforma. La qualifica de valenta, però també la considera, en certa mesura, contradictòria i amb massa punts crítics. Creu que caldria aprofitar l’ocasió per mirar de recuperar, pel que fa a les humanitats, un circuit que es va tallar l’any 1973 amb un decret que autoritzava la separació de la Facultat de Filosofia i Lletres en tres centres diferents i que va significar una reacció fulminant del ministre d’Educació i Ciència a una iniciativa de la Universitat de Barcelona, l’anomenat Pla Maluquer, que demostrava que els ensenyaments de lletres es podien organitzar mitjançant un circuit obert i exigent. Manifesta, d’altra banda, que la reforma dels departaments és extremadament urgent i hi dóna suport completament, malgrat que la considera «una mica

tímida». Respecte a les facultats, opina que la reforma proposada és un despropòsit, especialment pel que fa a les humanitats, perquè representa tornar a fragmentar-les. Considera que caldria apostar per crear graus mixtos, combinacions transversals, en lloc d'estructures buides. D'altra banda, manifesta que en la proposta ha trobat a faltar alguna referència a Estudis Hispànics, que caldria incloure en la reforma, sobretot tenint en compte la seva vocació d'internacionalització i de captació d'estudiants estrangers. Conclou dient que dóna suport a la reforma però confiant que la proposta es revisi a fons.

El Sr. Guilleumes, claustral pel PAS, subscriu completament les paraules del Dr. Díez. Manifesta que la seva denúncia ateny no el *què*, sinó el *com* d'aquesta reforma. Opina que l'equip rectoral ha proposat reformar les estructures de la UB sense informar-ne ni debatre-ho amb ningú. Considera que, d'acord amb l'article 21 de l'Estatut de la UB, una reforma global de les estructures acadèmiques i administratives requereix un debat i una votació al Claustre. Creu que, amb un debat en profunditat, el projecte en sortiria enriquit i enfortit. En conseqüència, demana al rector que retiri els terminis fixats i que iniciï un debat sincer que impliqui tota la comunitat universitària i els seus representants. Vegeu l'**Annex III**.

La Dra. Francés, claustral electa per l'Escola Universitària d'Infermeria, sol·licita l'ajornament del calendari de la proposta de reforma per tal que un procés de tanta transcendència es faci amb les garanties suficients. Seguidament enumera el que considera una sèrie de mancances concretes del document i proposa modificar la denominació del nou centre a Facultat de Ciències de la Salut. Manifesta també que, amb la implantació de l'espai europeu d'educació superior, l'ensenyament de Medicina ha pogut desplegar el segon i tercer cicles. Demana, en conseqüència, que la proposta de reforma ho reculli. Malgrat tot, considera que la reforma podria ser positiva per créixer en termes de recerca i transferència.

El Dr. Cardellach intervé per donar suport a la iniciativa que ha presentat l'equip rectoral. Creu que la reestructuració té plena justificació, perquè la dispersió actual i les asimetries existents en dificulten molt la gestió. Considera, a més, que la concentració de centres afavorirà les economies d'escala, els farà més eficients econòmicament i n'afavorirà la participació transversal, especialment si es fa amb coherència de continguts.

El Dr. Solsona, professor de Medicina adscrit al campus de Bellvitge, manifesta que la reforma que el rector proposa respon a un compromís electoral. Dóna suport a aquesta convocatòria de Claustre extraordinari i a la ponència que s'ha presentat avui, perquè creu que cal ampliar el termini de discussió de la proposta durant tot el primer trimestre del curs vinent i estendre-la a tots els òrgans de la Universitat.

El Dr. Gutiérrez informa que la Junta de la Facultat de Biologia (de la qual és degà), reunida en sessió extraordinària el 22 de maig de 2014, va expressar la voluntat de mantenir Biologia com a facultat i va demanar, per unanimitat, aturar la presa de decisions. Va demanar també iniciar un procés de reforma basat en criteris acadèmics, de recerca i de sostenibilitat, i que el procés sigui transparent i participatiu. Un cop analitzada a la seva facultat la proposta de reforma que es va fer pública a la Conferència de Degans de 19 de juny de 2014, es fan una sèrie de consideracions que enumera: en primer lloc, qüestionen l'afinitat dels ensenyaments de Biologia i Geologia; en segon lloc, s'oposen a la denominació que es proposa; en tercer

lloc, consideren que les dades de la Facultat presentades són prou satisfactòries tenint en compte les circumstàncies del moment actual, i en quart lloc i com a conseqüència de tot el que s'ha dit anteriorment, no veuen la necessitat de fusionar la Facultat de Biologia amb cap altra. Qüestiona també l'estudi econòmic del document. Conclou que la Facultat de Biologia vol millorar la Universitat però participant en el projecte des del seu disseny i amb la col·laboració d'experts en cadascuna de les àrees. Demana, per tant, al rector que elabori una nova proposta de reforma.

El Dr. Casado, de la Facultat de Biologia, intervé per manifestar el seu rebuig total a la proposta de reforma: en critica la metodologia, el desenvolupament i les conclusions. Per això demana al rector que rectifiqui i retiri el document de reforma.

El Dr. Llorente, també de la Facultat de Biologia, manifesta l'opinió que cal modificar les estructures de la UB, però no de la manera que es proposa. En critica també el mètode i les conclusions. Considera que s'ha partit d'una idea prèvia i que el document s'ha utilitzat per mirar de fer-la quadrar. Creu que una reforma de la transcendència que es proposa requereix temps de reflexió, consultes en profunditat i un tractament de les dades molt més acurat. Per això demana que es retiri el document i se n'elabori un de nou amb el temps suficient i amb la participació exhaustiva dels diferents col·lectius de la comunitat universitària, i demana que es pensi en el bé de la UB i de la universitat pública i que no es tracti simplement d'un remei de tipus econòmic. Té la sensació que es vol aprovar la reforma al més ràpidament possible, prescindint de la participació de la comunitat universitària.

La Dra. Camps, professora de la Facultat de Filologia, manifesta que està molt d'acord amb moltes de les intervencions que s'han fet, especialment amb la del Dr. Díez i la del Dr. Casado. Opina que la reforma que s'ha presentat oblidava el contingut de la ciència; per tant, no està d'acord amb el contingut de la proposta. Tampoc no creu que la situació de la UB sigui la millor: opina que és necessari fer una reforma de les estructures seriosa i en profunditat, però no amb aquests criteris ni amb aquests resultats, que critica. Qüestiona també que les finalitats d'aquesta reforma siguin econòmiques i no s'hagi tingut en compte el que és fonamental: el punt de vista de la ciència. D'altra banda, té la impressió que, atès que es tracta d'una reforma amb superestructures i subestructures que conserven les denominacions actuals, es tracta d'una reforma superficial, de «maquillatge», però que en el fons no canviarà res, i a un cost molt elevat.

El Dr. Francesc Mas, de la Facultat de Química, comença la seva intervenció felicitant l'equip rectoral per la valentia d'haver presentat una reforma estructural de la Universitat de Barcelona abans que la imposi la Generalitat. Considera que la feina estadística que conté el document és molt acurada i exhaustiva, però amb totes les quantificacions que es fan s'ha de contrastar amb altres ítems i presentar-les classificades de maneres diferents. Concretament i pel que fa als ensenyaments de ciències, troba a faltar que no s'hagin tingut en compte la productivitat científica pel que fa a *outputs*, articles i citacions, i el percentatge de sexennis de recerca en relació amb el màxim assolible. Manifesta, d'altra banda, que en les dades de Química s'observa la pèrdua de cent alumnes en deu anys, i diu que aquest fet s'explica, entre altres causes, per la desadscripció de l'ensenyament de Bioquímica (que compartia amb la Facultat de Biologia). A més, diu que no s'ha tingut en compte l'esforç tutorial que aquesta Facultat ha

fet els darrers anys, que ha repercutit molt favorablement en la taxa d'èxit dels alumnes. Considera que, abans de parlar de fusionar centres i departaments, caldria afrontar els grans reptes i problemes que té avui la Universitat i que el document esmenta però no resol. Conclou fent una sèrie de recomanacions per millorar l'anàlisi que fa el document: no cal que les solucions siguin uniformes entre els diferents àmbits de la UB; no importa la mida de les diferents unitats de cara a la seva qualitat i eficiència; respecte a la docència en graus i màsters, el nivell dels alumnes que es titulen està baixant, de manera que cal fomentar la interdisciplinarietat entre graus i màsters i el coneixement de disciplines bàsiques; cal crear unitats de suport a la recerca altament especialitzades i oficines de relacions internacionals als campus de ciències; és necessari incrementar la transferència de tecnologia dels diferents grups de recerca, i finalment, el tema més important: cal potenciar la contractació de professorat, investigadors i personal de suport a la recerca jove, perquè la UB està esdevenint una universitat vella i ineficient, amb unes estructures molt conservadores. Per això proposa, a mitjà termini, no cobrir més places de professorat fix i invertir aquests recursos en places de PDI i personal de suport a la recerca contractats, prescindint de la seva adscripció a departaments. Creu que ara és l'hora de començar a treballar seriosament per tractar de capgirar la situació, i per això demana al rector que escolti les persones de tots els col·lectius que integren la comunitat universitària. Vegeu l'**Annex IV**.

El Dr. Salicrú manifesta que està d'acord amb el Dr. Díez en el sentit que el document presentat és força superficial i inconsistent. El nombre de facultats i de departaments no es relaciona, de manera directa, amb els resultats en docència i recerca, i d'altra banda el criteri d'afinitat no se sosté. Considera que la Universitat necessita canvis, però que segurament no són els que es proposen, i que aquest document no ajuda a avançar com correspon. En qualsevol cas, i per tal que la seva intervenció sigui en positiu, diu al rector que s'hauria de preguntar què passa: el nombre de posicionaments en contra de la reforma que es proposa és alt. Diu que potser parla massa amb administradors i massa poc amb administrats. En segon lloc, es pregunta, atès que les dades no concorden amb els resultats, quines són les hipòtesis emprades que són incorrectes. Per acabar, es pregunta si el problema s'ha enunciat malament d'inici. Així mateix, quan es parla de *transversalitat*, es pregunta si es refereix a l'àmbit de la UB o a un àmbit superior, del sistema, perquè creu que hauria de ser en l'àmbit del sistema universitari català, la qual cosa «no depèn de nosaltres». Manifesta finalment que ell creu que, com ha dit abans, hi ha un problema d'enunciat del problema, perquè el que determina majorment aquesta reforma és la situació de l'entorn. A la vista del document, li sembla que el veritable objectiu és potenciar els recursos dels sectors de la UB més productius i reduir el nombre de membres del Consell de Govern per fer més fàcil la governança. Si els objectius són aquests, creu que s'hauria de reconèixer per poder plantejar bé el problema d'entrada.

La Dra. Paluzie, degana de la Facultat d'Economia i Empresa, intervé per manifestar que ara s'està en una fase de debat i d'esmena del document presentat i que no és cert que s'estigui davant d'un document que es portarà a aprovació al Consell de Govern del mes de juliol. En aquest Consell de Govern es portarà, de manera informativa, un segon esborrany que serà fruit d'aquest procés de discussió actual. Afirmar que comparteix amb el Dr. Díez que la identificació entre excel·lència i fusions té moltes mancances i és molt coix, i que si la seva facultat ha millorat en recerca els darrers anys no ha estat gràcies a la fusió, sinó *malgrat* la fusió. Critica les agregacions que es fan entre variables que a més no són comparables entre

centres. Creu, a més, que manquen indicadors de productivitat científica que comparin aquesta dada amb estàndards a escala nacional i internacional de la mateixa àrea. Troba a faltar altres ràtios, com ara la de PAS/PDI, estudiants/PDI, PAS/estudiants. També troba a faltar que no s'hagin aprofitat més els informes de viabilitat que va encarregar el Dr. Rubiralta durant el seu mandat. Considera que l'estructura actual té grans asimetries que generen greuges. Troba a faltar també que no s'hagi tingut en compte que les fusions haurien de repercutir també en la dotació de millors serveis per als estudiants. En aquest sentit, creu que davant d'aquesta reforma no s'han de veure només els interessos particulars de centres i departaments, i que s'hauria d'enfocar a l'interès general i especialment dels estudiants. Respecte als departaments, manifesta el mateix: han de respondre a criteris científics i no d'interessos o conflictes personals. En qualsevol cas, la Dra. Paluzie manifesta que ella lamentaria molt que, fruit d'errades de comunicació i de mètode de l'equip rectoral, el que acabés imperant fos l'immobilisme i l'enroc del qual tant s'acusa des de la societat.

El Dr. Rotger subscriu les paraules de la Dra. Paluzie en el sentit que la UB no es pot quedar immòbil i necessita reformar les seves estructures. Però diu que aquesta reforma no es pot basar en el document que s'ha presentat perquè és feble, sobretot perquè compara coses que no són comparables. Considera que caldria crear una facultat de ciències socials per millorar les sinergies entre departaments, ja que avui és difícil que en donin. D'altra banda, considera que la manera com es pretén impulsar aquesta reforma, donant veu, en primer lloc, als degans, no és la més adient, perquè els degans tenen una sèrie de condicionaments amb què no col·laboren a una reforma objectiva dels centres. Creu que es podria designar una comissió independent dels degans per desenvolupar una proposta que s'hauria de presentar al Claustre per al seu debat i acord. En qualsevol cas, pensa que la iniciativa del rector és bona, i hi dóna tot el seu suport, però considera també que s'han de buscar fórmules que permetin que aquesta iniciativa es dugui a terme de manera adient, fugint dels condicionaments de les estructures actuals.

El Dr. Vallespín pren la paraula per contestar a les diferents persones que han intervingut. Comença dient que, de conformitat amb el que disposa l'article 14 del Reglament del Claustre, no entrarà a debatre de manera específica les diferents intervencions que s'han plantejat. En qualsevol cas, es recullen totes les intervencions i es tindran en compte per al Claustre ordinari del dia 22 de juliol. Puntualitza, però, que el document que s'ha presentat és una proposta no tancada i en forma d'esborrany, que preveu la participació de tothom per tal d'enriquir-la i millorar-la. Contestant ja a la ponència, comença dient que el requeriment que es fa a la participació dels òrgans de govern en la proposta és absolutament compartida pels membres de l'equip rectoral. Sobre la proposta que la reforma es discuteixi durant el primer trimestre del proper curs, manifesta que això mateix és el que estava previst i publicat al web de la UB. En tercer lloc, el darrer punt que planteja la ponència no està incorporat en l'ordre del dia, sinó que ha estat introduït a través d'una nota aclaridora que ha presentat avui el ponent. Contesta que aquesta petició tampoc no és incompatible amb el calendari del primer esborrany del document de la reforma, perquè es poden continuar fent aportacions durant el primer trimestre del proper any, així com, en aplicació del que disposen els articles 21 i 36 de l'Estatut de la UB, al llarg de tot el proper curs acadèmic. Seguidament, afegeix el següent: en primer lloc, no li sembla propi d'un estil universitari constructiu qualificar un document d'«inadmissible» o «inacceptable», ja que qualsevol document que es presenti té tota la consideració i respecte de l'equip rectoral, malgrat que es puguin plantejar punts de discrepància; en segon lloc, en cap

moment el document diu que tots els centres hagin de tenir les mateixes dimensions, sinó que cal corregir, en alguna mesura, la seva actual asimetria i dispersió. També diu al ponent que s'ha confós respecte als indicadors d'eficàcia de la pàgina 40: es refereixen als resultats i no a l'eficiència. Respecte a l'afirmació que al document es diu que hi ha «centres que aproven i altres que suspenen», li respon que no és així, que en cap punt del document no es diu que hi hagi centres que aproven i altres que suspenen. Conclou la rèplica a la ponència dient que entén que aquesta proposta de resolució que avui s'ha presentat és innecessària, però que l'equip rectoral en pren nota per treballar en un marc de debat participatiu en què el Claustre faci la funció que li pertoca estatutàriament.

Respecte a la resta d'intervencions, contesta al Dr. Casulleras, en relació amb el cost de l'elaboració del document, que l'ha elaborat personal de la casa, al qual s'hauria de felicitar per la bona feina feta, i que per tant no ha costat res a la Universitat. En relació amb la incidència del document respecte a les futures RLT, manifesta que, evidentment, la repercussió de la reforma és fonamental. Respecte a la taula comparativa 2006-2013, tracta de reflectir els canvis que hi ha hagut en docència, recerca i gestió els darrers anys, i que porta a plantejar si unes estructures dissenyades ara fa deu anys són les més adients per donar resposta als reptes del futur immediat.

Respecte a la intervenció del Dr. Orduña, manifesta que en línies generals la comparteix. Sobre l'observació referent a les humanitats, li diu —i això es pot fer extensiu a les altres intervencions que hi ha hagut en aquesta mateixa línia— que no és una proposta tancada, al contrari: es tracta d'una proposta feta per generar aquest debat i arribar al màxim consens possible.

Al Sr. Guilleumes li diu que són conscients que la manca d'informació inicial podia generar desconfiances, i respecte a la necessitat de complir amb el que disposen els articles 21 i 36 de l'Estatut diu que això és precisament el que està previst en el calendari de la proposta de reforma.

A la Dra. Francés li diu que no hi ha una distinció específica entre *secció*, *institut* i *escola* perquè és una qüestió que està relacionada amb la defensa d'identitats i que s'ha incorporat al document a petició de molts degans. Respecte al tema de les denominacions, el Dr. Vallespín no l'aborda perquè es tracta d'un document de treball, no tancat, i les denominacions que hi apareixen són només a títol indicatiu.

En relació amb la intervenció del Dr. Cardellach, li diu que comparteix pràcticament tot el que ha manifestat i, sobretot, la darrera frase: s'ha de pensar sobretot en els alumnes.

Pel que fa al Dr. Gutiérrez, li agraeix totes les observacions i suggeriments, però li agrairia que intentés anar una mica més enllà pensant en el servei a les persones i en la institució. En qualsevol cas, està segur que arribarà a un acord amb ell, i més tenint en compte el caràcter no tancat del document.

Al Dr. Casado li diu que no comparteix moltes de les coses que ha posat de manifest i recorda que el document té un apartat d'objectius, així com un altre de diagnòstic i avaluació, i que té

un apartat que parla de reduir asimetries, la qual cosa no vol dir que tots els centres hagin de ser idèntics al 100 %. Es tractaria de fer-los més racionals d'acord amb els criteris establerts. Afegeix que no entén com a constructiva l'afirmació que si aquest document l'hagués presentat un alumne seu com a treball final de grau l'hauria suspès. En qualsevol cas, també confia a arribar a un acord amb ell al llarg del debat.

Pel que fa a les observacions del Dr. Llorente, li diu que les comparteix completament.

A la Dra. Camps li diu que cal tractar el tema de les humanitats, el qual està completament obert, i accepta les seves propostes per al debat. Quant al que opina de *secció, unitat i institut*, li diu que cal parlar-ne, perquè hi ha opinions diferents.

El Dr. Vallespín comparteix en part les opinions del Dr. Mas, n'ha pres nota i les tindrà en compte.

En relació amb la intervenció del Dr. Salicrú, li contesta que, evidentment, no comparteix amb ell l'opinió que el document sigui inconsistent. Tampoc no està d'acord amb la seva afirmació que hi ha una opinió majoritària en contra del document. Diu que s'ha fet una proposta i que, si ell en té una altra, l'aporti, perquè es tindrà en compte.

Respecte a la intervenció de la Dra. Paluzie, totes les esmenes i observacions que ha plantejat s'han recollit.

El Dr. Vallespín comparteix l'opinió del Dr. Rotger que la UB no es pot quedar immòbil, que cal avançar, i que es tracta d'un projecte que està en construcció i a debat.

El Dr. Vallespín conclou aquest torn de rèplica dient que ha pres nota de totes les aportacions i que agraeix totes les intervencions, independentment que les opinions manifestades no siguin coincidents amb la seva.

El Dr. Salicrú intervé novament per aclarir que l'afirmació que ha fet el Dr. Vallespín que ell va elaborar un document en què parlava de facultats de primera i de segona és radicalment fals, i li demana que es disculpi i que retiri aquestes paraules. En el seu document va dir que amb els mateixos recursos, o similars en gestió, hi ha facultats i departaments de mides diferents i que, en funció d'això, els recursos que s'haurien de destinar a la gestió d'aquestes unitats haurien de ser proporcionals a la seva grandària. Per això proposava fer departaments de tres tipus —A, B i C—, per poder oferir suports de tipus diferents. D'altra banda, en el seu document també afirma que hi ha facultats grans i petites, però no de primera i de segona, com ha afirmat el Dr. Vallespín que ell deia.

El Dr. Vallespín torna a fer ús de la paraula per donar al Dr. Salicrú les explicacions que li demana: li explica que, com que es parlava de tipologies de departaments (A, B i C) i de facultats (A i B), va fer aquesta interpretació del seu document, però que no té inconvenient a retirar l'expressió utilitzada de «facultats de primera i de segona».

Seguidament, i ja fora del torn de paraules, el rector permet intervenir a un representant dels estudiants de la Facultat de Física, el qual manifesta que els alumnes tenen molts dubtes sobre la reforma. Manifesta que ha pogut copsar que es tracta d'una reforma d'una magnitud important i que no ha passat per la base ni per les diferents facultats. Creu que el document barreja aspiracions de professors —i fins i tot d'alumnes— de reorganitzar estructures amb aspiracions de «certs consells socials i certs actors externs a la UB, així com altres interessos particulars i certes pors de certes figures importants de la Universitat de Barcelona». Per això es manifesten completament favorables a la resolució i als dubtes que planteja, especialment pel que fa a les previsions econòmiques, i sobretot manifesta la seva recança sobre com afectarà la reforma a la vida dels estudiants.

Seguidament torna a fer ús de la paraula el Dr. Díez per contestar a la rèplica del Dr. Vallespín. Explica que la sol·licitud es va formalitzar l'endemà del Claustre del 18 de maig perquè el rector es va reafirmar a portar la proposta de reforma a aprovació al Consell de Govern previst per al mes de juliol. Posteriorment, quan aquesta proposta d'aprovació es va endarrerir, primer al setembre, després a l'octubre i finalment al novembre, van sol·licitar, per correu electrònic, afegir una nota aclaridora, i la secretària general els va informar que no era possible legalment. El Dr. Díez té la primera versió del document (abans de la segona del 20 de juny), en la qual es preveia aprovar el document en la sessió del Consell de Govern de 9 d'octubre. Posteriorment la data proposada s'ha posposat, però ell no s'inventa els fets. En qualsevol cas, el document vigent diu que la proposta es debatrà fins a l'11 d'octubre per portar-la a aprovació en un Consell de Govern al mes de novembre. I és sobre aquest calendari que no estan d'acord. El dia 9 d'octubre és al primer trimestre, però ells proposen que es debati durant tot el primer trimestre i no durant les primeres cinc setmanes del primer trimestre.

Respecte a l'afirmació del Dr. Vallespín que el Dr. Díez diu que, segons el document, totes les facultats han de tenir les mateixes dimensions, contesta que no ha afirmat que el document ho digui, sinó que ho pressuposa. Respecte dels centres que no compleixen, és veritat que no «suspensen», s'ha equivocat en l'expressió: en realitat, al document «estan marcats en groc». I estan marcats en groc (o suspensen) centres amb més del doble de producció científica que altres. I això és pressuposar que tots els centres han de tenir les mateixes dimensions, i el mateix passa respecte de centres amb el triple de grups de recerca *per capita*. També és un fet que l'avaluació de l'eficiència docent es fa amb enquestes en què, en la majoria, no contesten ni el 15 % dels alumnes. A més, també és cert que a la majoria d'universitats de referència que se citen no hi ha cap correlació entre concentració d'estructures i excel·lència. I també és cert que no hi ha cap justificació de la previsió de captació de recursos. En conseqüència, el Dr. Díez diu al Dr. Vallespín que és molt fàcil faltar al respecte a les persones dient que s'inventen coses amagant els fets. Diu que ell no ha faltat al respecte a ningú, que simplement ha presentat fets, i que davant dels fets afirma que cal respondre també amb fets, no amb consideracions de valor. En aquest sentit, continua dient que no es justifiquen els cinc milions estimats enfront dels tretze milions de cost. Això no es pot acceptar, i com que està dit en un document, el document és inacceptable. Defensa que aquesta reforma s'ha de discutir amb molta calma, amb molt més temps que fins a l'11 d'octubre, i que el primer que cal fer és corregir les irregularitats inacceptables. Diu que simplement s'està demanant ajornar el calendari de la reforma, que no es demana no fer res. Està d'acord que cal reorganitzar moltes estructures, que cal fer un munt de coses, però creu que la manera no és la que proposa el

document. Aquesta reforma global (que costa tretze milions) no està justificada en el document presentat, i en això han coincidit moltes de les persones que han intervingut. Si el document està en qüestió, la data de l'11 d'octubre és completament insuficient. Per tot el que ha exposat, el Dr. Díez reitera la sol·licitud del vot a favor de la proposta de resolució presentada.

La darrera persona que intervé és el rector, com a president del Claustre. Anuncia, en primer lloc, que es procedeix a la votació, que es va demanar secreta. Manifesta que ell i l'equip rectoral hi votaran a favor, i demana que es voti favorablement, tal com està, el text de la resolució. En conseqüència, el rector pregunta a la ponència si cal mantenir el vot secret.

El Dr. Díez contesta al rector que ell n'ha estat el ponent, però que han signat el document moltes persones més, i que per tant no és ell qui li pot donar la resposta, sinó tots els signants. Pregunta al rector si el fet d'estar a favor de la proposta de resolució significa que està a favor d'endarrerir el debat i la discussió de la reforma fins a mitjan desembre i si es compromet que no es porti al Consell de Govern abans de finals de desembre.

El rector contesta al Dr. Díez que li està dient que ell i el seu equip votaran a favor de la proposta, que ell hi està a favor i que actuarà amb coherència amb el que anima aquesta proposta, que és el convenciment que una reforma és necessària i que, a més, respon al programa electoral. Entre les infinites possibilitats de reforma que hi havia, el rector diu que n'ha triat una, que és el que s'ha plantejat com a primer esborrany. Afegeix que el fet que la reforma no tirés endavant perjudicaria la UB, la universitat catalana i, en conseqüència, el país. Per tant, el rector està compromès a tirar endavant una reforma i està obert a escoltar tots els suggeriments que es presentin, mitjançant un web que s'ha obert ad hoc. El rector creu que hi ha moltes pors que aquesta reforma pugui perjudicar la Universitat de Barcelona i que ell interpreta totes les intervencions com una veu que diu: «Fem-ho bé». En aquest sentit constructiu, el rector i el seu equip acolliran totes les propostes que es presentin, però vol deixar ben clar que no està disposat a acceptar esmenes a la totalitat sense propostes de textos alternatius i a dilatar processos *ad calendas graecas*, això és, per no fer-ho mai. Per tant, les qüestions que avui s'han plantejat s'analitzaran. No obstant aquesta mà estesa, el rector deixa constància també que algunes desqualificacions que s'han fet a la globalitat d'un document molt ben elaborat, amb molt d'esforç, per personal molt qualificat de la casa, resulten doloroses. Dit això, torna a demanar que els responsables de la resolució es pronunciïn sobre com volen fer la votació, si a mà alçada o en secret.

El Dr. Díez contesta al rector que li sembla bé fer la votació a mà alçada, sempre que ningú no s'hi oposi. Això no obstant, manifesta que si el resultat de la votació és positiu i interpreten la resolució com a compatible amb mantenir el termini del dia 9 d'octubre, anuncia que farà tot el que pugui perquè al proper Claustre es presenti una nova resolució per canviar aquest termini per un que els sol·licitants considerin oportú. Afegeix que és un frau d'interpretació dir que si aquesta resolució s'aprova es manté el termini del dia 9 d'octubre i que això és compatible amb la resolució. Li sembla que aquest fet suposa falta al respecte al Claustre.

El rector demana als concurrents si algú està en contra de votar a mà alçada. Ningú no s'hi oposa. Per tant, es procedeix a fer la votació.

La secretària general explica que el vot afirmatiu significa aprovar el text de la proposta presentada pel Dr. Díez i altres signants.

El resultat de la votació és el següent:

- Vots afirmatius: 135
- Vots negatius: 0
- Vots en blanc: 26

Queda aprovada la proposta de resolució presentada pel Dr. Díez i altres signants.

El rector agraeix l'assistència i la participació a tothom, i aixeca la sessió, de la qual, com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau
El rector